

Naar Nedrivningen af disse Bygninger vil forøge Omkostningerne, kan dette forsvares derved, at Højesteret, som den Thorr. Jørgensen'ske Plan har skaffet Plads til, ikke var medindbefattet i den til Bygningen bevilgede Sum, og at den store skønne Plads, der derved fremkommer foran Rigsdagsbygningen, og som naturligt bør smykkes af et monumentalt Kunstværk „Danmark“, „Friheden“ eller lignende, vil tilfredsstille den naturlige Fordring om, at vor Rigsdagsbygning skal fremtræde imponerende, værdigt vidnende gennem Tiderne om vort Slægtleds Borgersind og Selvstændighedsfølelse.

Fra den gamle Slotsplads vil muligt Kongeslottet synes dominerende, men fra den ny langt skønnere, langt større „Folkets Plads“, vil vort Rigsdagspalads, vendende ud mod Handelens, Skibsfartens Veje og skuende over til Opbevaringsstedet for Folkets aandelige Skatte, træde frem, skønt og stort og uafhængigt af, hvad der, skjult bag ved, dækkes af dets mægtige Façade.

En yderligere Motivering for det af mig stillede Forslag er denne:

Vort Folk er jo forsvindende lille blandt Nationerne; dog er København en verdenskendt By, og det er denne vor Hovedstad, der saa at sige repræsenterer os i Udlandets Bevidsthed. Lad være, at vi selv stundom føle os trykkede af dens Størrelse, saa er det dog uimodsigeligt, at jo stoltere, jo skønnere, jo mere tiltrækkende vor fra Naturens Side saa smukt udstyrede Hovedstad kan fremtræde, desto mere bidrager den til at højne vort Folk i Udlandets Bevidsthed og til at tildrage os dets Opmærksomhed.

Ogsaa denne Lejlighed burde vi benytte til at give Vidnesbyrd for Verden og for Tiderne, der komme, om, at Kultur og Kunst fandt Hjem ogsaa i det Danmark, der tilhørte vort Slægtled.

I Henhold hertil har jeg stillet Ændringsforslag Nr. 2.

Den saaledes skabte Plads foran Rigsdagsbygningen vil, om den vedtages, blive Hovedstadens skønneste Plads og i sig selv skøn som faa andetsteds; men skulde der

ikke kunne naas Flertal for dette Forslag, har jeg endnu stillet subsidiært Forslag under Nr. 3.

Dette Forslag gaar ud paa, at det kongelige Biblioteks nuværende Bygning bibeholdes, men lige overfor Rigsdagsbygningens Hovedindgang skal dens Stueetage gennembrydes og her da skabes en smuk og monumental Gennemgang fra den ny Plads til den saakaldte Kavalergaard. Denne vil da ikke føles som en skummel Baggaard, men som en stilfuld Forgaard, til hvilken der yderligere skaffes Lys og Luft ved de af Udvalget paakrævede Udvidelser af Passagerne mellem den gamle Slotsplads og respektive Ridebane og Tøjhusgade.

Naar da den gamle Biblioteksbygning gives en til begge Sider passende arkitektonisk ydre Udsmykning, vil der ogsaa paa denne Maade kunne naas et ret tilfredsstillende Resultat -- især om den gamle Biblioteksbygning blev knyttet til Rigsdagen, muligt til selskabeligt Brug.

Den nye Plads vilde blive noget mindre end den først foreslaaede, men alligevel stor og smuk, og Skulptur og arkitektoniske Prydelser vilde yderligere kunne højne Skønhedsindtrykket, naar man fra Strandens Kajer forbi det nye Bibliotek bevægede sig op mod det selvstændigt fremtrædende smukke Rigsdagskompleks.

Et *Mindretal* (Alfred Christensen og Trier) har under Sagens første Behandling gjort Rede for de Grunde, der gøre det til Modstander af den foreliggende Plan. Ved de af Arkitekten under Udvalgets Forhandlinger antydede Forandringer er der ikke foretaget nogen saadan principiel Forbedring af Planen, at Mindretallets Syn paa denne paa noget væsentligt Punkt er blevet ændret, og ligesaa lidt er dette sket ved de af Flertallet foreslaaede Ændringer, der synes Mindretallet ret betydningsløse. Det i Ændringsforslag Nr. 1. d. tilkendegivne Ønske om Forbedring af Færdselsforholdene er noget, hvorom man forud fra alle Sider har været enig, og dets Gennemførelse vil ikke yderligere blive betrygget ved Vedtagelse af